

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ БАНКУ

Для керівництва кредитної установи важливо не тільки вчасно виявити проблеми і вузькі місця в діяльності банку, а й дослідити глибинні причини їх появи, а ще краще – завчасно запобігти їх виникненню, що є більш складним завданням, вирішення якого можливе тільки із застосуванням в банку відповідних технологій управління. В цьому контексті доцільно згадати принцип самоорганізації банку – це принцип роботи, заснований на здатності приймати управлінські рішення, результатом яких є зменшення неузгодженості банку з зовнішнім середовищем, що підвищує рівень конкурентоспроможності і захищеності кредитної організації.

Очевидно, що прийняття максимально вірних рішень в кожній конкретній ситуації пов'язане зі своєчасним наданням потрібних знань тим, кому вони необхідні. Для вирішення цього завдання була створена концепція контролінгу – нерозривної інтеграції визначення цілей, планування та моніторингу діяльності організації.

При побудові системи контролінгу особливе значення має організація системи фінансового моніторингу, так як ці складові змістовно залежать один від одного. По своїй суті фінансовий моніторинг в кредитних організаціях є комплексною інформаційно-аналітичною системою, що реалізує кібернетичні принципи і дозволяє кредитним організаціям ефективно організовувати внутрішні технологічні процеси, забезпечуючи високі показники рентабельності і фінансової стійкості.

Фінансовим моніторингом в тому чи іншому обсязі займається кожна кредитна організація, однак вихід управління на стратегічний рівень досягається тільки за умови, що фінансовий моніторинг в банку є цілісною системою. Мінливі умови, в яких працюють банки, відкривають для них безліч можливостей, неодноразово піддають складним і різноманітним ризикам, які кидають виклик традиційним підходам до банківського менеджменту.

Одним з таких ризиків є ризик недостатньої прозорості власної структури банку для органів його управління. Безпосереднім наслідком реалізації даного ризику є ризик більш високого порядку – ризик недостатньої організаційної гнучкості, який знижує фінансову життєздатність банку. Але ж гнучкість, тобто адаптація ділової активності банку до ризиків і можливостей фінансового і правового середовища функціонування, є одним з принципів ефективної роботи банку.

З урахуванням викладеного можна сказати: стрижнем контролінгу у банку покликаний стати гнучкий механізм збору повної і своєчасної інформації, що відноситься до управління банком, а також забезпечення адекватних способів її зберігання і обробки. Цей механізм повинен охоплювати всі бізнес-процеси банку, а також відстежувати макроекономічні і ринкові зміни, що впливають на управління кредитною організацією. Побудова такого механізму є непростим методологічним завданням, і багато в чому з цієї причини практична реалізація концепції контролінгу в сучасних українських банках не отримала масштабного поширення.

Список використаних джерел:

1. Котковський В.С. Удосконалення теоретичної платформи фінансового контролінгу у банку / В.С. Котковський, О.П. Гузенко // Молодий вчений. – 2016. – № 1 (1). – С. 79–83.
2. Примостка О.О. Контролінг як інноваційна концепція управління банком / О.О. Примостка // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Економіка. – 2016. – Вип. 1. – С. 115–119.
3. Юрій С.М. Банківський контролінг: теоретичні основи організації / С.М. Юрій // Молодий вчений. – 2017. – № 5. – С. 789–792.